

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Nilo Monacho. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΕ.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΣΙΔΟΡΟΥ
ΦΥΓΑΝΙΩΝ ΠΗΛΙΟΥ ΠΑΤΡΟΥ.

SANCTI ISIDORI

Pelusiotæ.

ΝΕΙΑΩ. ΜΟΝΑΧΩ. a.

NILO MONACHO. 1.

I μὴ ἄγοι τῆς
μοναχῆς φι-
λοσοφίας κορυ-
φαῖοι καὶ ἡγε-
μόνες, οὐκ τὸν
ἄθλων κηρύχ-
ων ὃν ἐπέλε-
σαν, καὶ τὰς προστομείας ἀρμοδίας
τοῖς φράγμασι τῷρος θεοτοκίαιν ἡμῖν
καὶ μαθητικήν τοῦτο, πλοταρχὴν τῆς τῆς
ὑλικῆς ἀναχρόνου, καὶ πατριαρχὴν τῆς τῆς
εὐπείσεως καλούσαντες. καὶ οἱ μὲν
φύσιν μόνην ἔχον διδάσκαλοι. πρεσβύτεροι
δὲ καὶ τὴν σκέψεων φράξιν ἀνάγε-
πτον ἔχοντες, μηκρὰ τῆς εἰργασίας φρον-
τοῦμεν. Καὶ τοῖνα τὴν μὲν ποστα-
γὴν λίθην ἔνειαν προσκαταχθόντες γνώ-
μην, καὶ ἀρνονται σωμῆσας. τὴν δὲ ὑ-
πακοὴν, νέκρωσιν καὶ φθορὰν τὸν θεόν
τῆς γῆς μελῶν, καθὼς γέγαπται.

Δωροθέῳ μοναχῷ. β.

Aὐθεῖκες αὐτοφθισσαν ἀπ' αὐτῷ,
οὐκ τῇ θεᾳ δηλονότα, οἱ ἄγοι: ἐπειδὴ
γάρ οὐ θεός οὐδὲ πῦρ καταδαίσον
βέτινον, τὸν θεὸν γεωργοῦστες τὴν καθη-
ρότητι, αὐθεῖκες εὐέστας προσταγ-
ρεύονται. τῇ πρὸς αὐτὸν ἵνωσι πο-
ρεύειντο. καὶ φωτῆρες ἐν ἐγένετο φα-
νόμενοι.

Νεαλάμβανον χολαργοῦ. γ.

Πάνυστι φῶς τῷ θεῷ τὸν ἀρχαῖον

Ancsti viri, Monasti-
cae Philosophiae princi-
pes & antesignani, ex x-
ruminis accertaminibus,
quibus perfusati sunt,
vocabula quoque rebus
congrua, monendi no-
stri atque erudiendi causa, imposuerunt:
cūm Ἀπόστολος, secessionem à rebus ex ma-
teria concretis, & Σωταρχὴ, propensionē
ad obedientum nuncupātūnt. Atque illi
quidem naturā solū magistrām habue-
runt. Nos autem, cūm eorum quoque res
gestas literarum monumentis proditas
habeamus, paruam tamen operationis cui-
ram gerimus. Oportet igitur Σωταρχὴ, sen-
tentia eius, qua quispiam prius imbutus
est, obliuionem, atque consuetudinis ab-
negationem esse. Σωταρχὴ autem, mem-
brorum, quæ sunt super terrā, mortifica-
tionē atque interitum: quēadmodum sa-
cris literis consignatum est.

Dorotheo Monacho. 2.

Carbones succensi sunt ab eo, hoc est
sancti viri à Deo. Quoniam enim Deus
noster ignis consumens est, idcirco qui per carbone
animi puritatem Deum contemplantur, dicantur:
carbones non abs re appellantur, ut qui
per coniunctionem cū Deo inflamentur,
ac lumenaria in unoquoque existant.

Nilamboni Scholastico. 3.

Cūm ab antiquis viris illud aperte ad-

A